

Redaktor odpowiedzialny: Teodor Zychliński w Poznaniu. Biuro redakcji: Lipowa ul. No. 1.

DZIENNIK POZNAŃSKI.

Przedpła kwatera wynosi w Poznaniu 2 tal. 15 sgr. w monarchoi praskiej 3 tal. 1 sgr. 3 fen. w Austrji 6 gul. 15 sgr. w Niemczech 3 tal. 12 sgr. w Francji 18 fr. w Anglii 4 t. 10 s. w Szwajcaryi 5 tal. 15 sgr. w Danii 1 tal. 20 sgr. w Włoszech 20 fr. w Rzymie 30 fr. w Szwajcaryi 25 fr. w Belgii 10 fr. w Turcji 25 tr. w Ameryce 8 dol.

AGENCJE DZIENNIKA POZNAŃSKIEGO: W Wroclawiu: Jenke & Sarnighausen, Junkernstrasse 12. — W Krakowie: Józef Czech, księgarz. — F. H. Richter, księgarz i nakładca Strzeczki we Lwowie przy placu Maryackim. — W Paryżu (przyjmując przedpłatę) Librairie du Luxembourg...

POZNAŃ, 22 sierpnia.

Dzień dzisiejszy nie małej jest wagi dla Galicji. Działaniem rozpoczyna sejm lwowski swe prace a przed nim i na brzemienne w następstwie zadanie do rozwiązania. On rozstrzygnąć, co czynić wypada Galicji w obec wzrastającego we Wiedniu prądu niemiecko-centralistycznego...

Zakaz Potapowa i prasa niemiecka.

Polacy nie mają powodu skarżyć się na prasę i opinię publiczną niemiecką z powodu neronińskiego istnie zakazu używania języka polskiego przez prokonsula moskiewskiego na Litwie, generała Potapowa. Począwszy od organów skrajnej demokracji, jak Zukunft i Volks Ztg, skończywszy na nieprzyjaznych Polsce dziennikach, jak National Ztg i na występującej swego czasu tak wręcz w interesie moskiewskim Posener Ztg, oświadczają się wszystkie te pisma jednoznacznie i jednogłośnie przeciw barbarzyństwu...

niem i z uczciwością europejską. Będąc szczerze zadowolonymi z podobnego zwrotu opinii publicznej i prasy niemieckiej, obiecując sobie nim prędzej czy później zbawiennych dla sprawy polskiej następstw, uważamy przeciw zakazowi moralny nie mniej potwornego zakazu moskiewskiego satrapy, jak własnego jej, tyle znacznego i uznania godnego oberżenia. Czemże jest, zapytalibyśmy, zakaz Potapowa? W gruncie rzeczy niczym więcej, jak logicznym i konsekwentnym następstwem systemu, który, uważając jednolitość państwa za alfę i omegę wewnętrznej polityki, zaprzecza bytu, prawa bytu i rozwoju innym narodowościom w łonie jego istniejącym.

tylko tłumaczący, uniewinniający i przekrzywiający zarazem w korzystny dlań sposób, barbarzyński zakaz Potapowa. Organem tym jest — ministerjalna Norddeutsche Allgemeine Zeitung. Jedyna to gazeta, mieniąca się niemiecką, co niepomna, że gwałty rusyfikacyjne dotykają i nadbałtyckie prowincje niemieckie, broni gorąco rozporządzeń Potapowa, nazywając je koniecznością ze stanowiska jednolitości zarządu państwa. Nie dość na tem, dodaje ministerjalny organ, że tyle potrzebne i okolicznościami usprawiedliwione rozporządzenie moskiewskiego możnowładcy, nie może iść np. w porównanie „z przymusem językowym wywieranym swego czasu przez rząd duński w Szlezwygu. Zarazem oświadcza ministerjalny organ z mieszanym czołem: „że szkoła, kościół i bieg interesów nie ulegają przez podobne rozporządzenia żadnym zmianom, jak gdyby na Litwie oddawna elementarz polski nie był wzbronionym, jak gdyby kościół nie schizmatycki nie tylko na Litwie, lecz nawet i w nadbałtyckich prowincjach nie był przedmiotem barbarzyńskiego prześladowania, a jak gdyby nawet recepty lekarskie i rachunki gospodarskie polskie nie były tamże oddawna zakazane pod karą kontrybucji.

Ze Świata.

IX. A naprzód, nim rozpocznę, pozwólcie bym się opętał anonimowi, który nagli na mnie o polemikę i obronę napaści „Narodówki“ w sprawie Rachunków z r. 1867. Jest naszym obyczajem polemizować w sprawie władzy z kimkolwiek bądź, a tym mniej z „Narodówką“, której ani pochwały ani krytyki nikt na serwo nie bierze. Wstępny ów artykuł do sprawozdań z Rachunków, mógłby służyć za najlepsze potwierdzenie sądu naszego redakcyj tej gazety, tak znakomicie jest typowym pod względem stylu, powagi, dowcipu, a nadewszystko sułenności w zestawieniu poobcinanych frazesów i półkoczlawianych myśli. Któżby na takie rzeczy odpowiadał, lub takiemu nieprzyjacielowi się bronił? nieważ się nawet niepodobna, bo śmiech bierze.

zetrzeć z niej największych piękności, któremi ją wieszcz ozięcił i ubarwił — było niepodobniestwem. Co najmniej potrzeba było ku temu mieć talent i natchnienie jeżeli nie dorównujące genialnym darom Zygmunta, to blizkie im i pokrewne. A. E. Koźmian mógł być utalentowanym pisarzem, był niezaprzeczenie znakomicie wykształconym człowiekiem, ale tego technienia poetycznego, które daje Bóg w kolebce, tego płomyka u czoła co otacza aureolą i pali jak wieniec ciemniowy, nie było mu dano. Mógł pisać ładnie, miło, w obrębie, ale na stworzenie dramatu z wypadków 1846 r. olbrzymiej potrzebny był, coż, gdy jeszcze proroczo. Nie o b o k a wa stała już w całym blasku do porównania. Przychodzi więc tylko oddać należny hołd niesłychanej odwadze człowieka, który czuł potrzebę wyspowiadania się z przekonań swych i obracć śmiać taką formę, chociaż z pewnością słabość swą, sam znał i o losie dzieła zawczasu wiedział. Dowodzi to najlepiej, iż za życia dramatu tego wydać nie chciał.

z rodzicami, z nią i z wyrokiem niedoli odchodzi. Chwyta go Konrad, który będąc w domu Hrabiego nauczycielem, pokochał się także tajemnie w Helenie, a nie uzyskawszy nie oprócz wzgardy, zemsty pragnie. Ostatnia scena pierwszego aktu znowu gromadzi spiskowych, którzy poprzysięgając zgubę arystokratom, zapijają węgryna hrabiego, obradują w jego pałacu, dzielą się dyktaturą i ministerstwami i spieszą z wyborem wodzów, aby Władysława niedopusić do niczego. Władysław przedstawiający niewinną ofiarę, człowieka dobrej wiary wśród intrygantów, nie żąda nie i pragnie tylko walki i poświęcenia.

szczególną, którą książkę robi Władysławowi, dając mu starożytną broń, wedle jakiejś tradycji familijnej mającą zabić ostatniego potomka książąt na Zbarażu. W akcie czwartym wybuchu obu chiopskie powstanie, tłumy napadają na zamek Hrabiego, Wanczar ocala Helenę, szlachta uzbrojona odiera napad zwycięzko, Konrad dochwytywany się broni ofiarowanemu przez księcia Władysława, ubiera się w jego płaszcz, porwa jego kłosa i zabija ostatniego ze Zbarazkich... który przekonany jest zarówno ze wszystkimi, że ginie z ręki Władysława. — W miarę jak dramat do coraz gwałtowniejszych scen dochodzi, gdzie coraz więcej siły i potęgi potrzeba było, aby je odmalować, poeta gmatwa się, rozlewa w słowa i lednieje. Ta mistrzowska w Nieboskiej wstrzemięliwość wyrażen, te rzeźbione, krótkie a tyle mówiące słowa, zmieniają się u Koźmiana w potoki bezsilnych frazesów. — W piątym akcie odkrywa się niewinność Władysława. Konrad ginie przez niego wepchnięty w płomień gorejącego zamku, a tłum zbuntowanych chłopów morduje nieszczęśliwą ofiarę... Helena, Hrabia ocaleni przez Wanczara w jego chacie, słuchają opowiadania tragicznego, które nieszczęśliwy dramat zamyka.

czas gdy pił czekoladę, batalion strzelców krajowych przy wózce muzyki wojskowej śpiewał hymn ułożony przez porucznika Ruggiera w czasie ostatniej kampanii przeciw Garibaldiemu. Ojciec święty zdawał się mocno zadowolonym i przyklaskiwał śpiewającym. Po śniadaniu przypuścił wszystkich oficerów do ucałowania stóp swoich. Młodzieńcy rzymscy, którzy podczas wypadków październikowych utworzyli byli straż miejską i zbytnią gorliwością swoją przeciw rewolucji zmusili byli rząd do rozwiązania nareszcie tej kompromitującej straży, pojawili się tutaj na nowo w stroju, jaki wówczas nosili i dostąpili podobnie zaszczytu ucałowania stóp papieskich. Ten sam hołd dozwołył został w tym samym przybyłym umyślnie z Rzymu, z Frascati, Albano i z różnych okolicznych miasteczek i miejsc villeggiatury; tudzież uczniom szlacheckiego jezuickiego konwikt w Mandragora i kolegów polskiego i angielskiego w Rzymie. Gdy uczniowie polscy prowadzeni przez Ojca Semenę ukłękli przed Piusem IX, zawołał z głębiem wzruszenia i wznosząc dłonie do nieba; O Polonia, Polonia, lugens et flens...

Następnie Ojciec św. udzielił błogosławieństwo apostołskie wojsku i zgromadzonemu w obozie osobom. Była to chwila wspaniała i malownicza. Wojsko całe, uszykowane w półkole, przysłuchiwało się zwrócić się do nich. Wygłoszono im wót: „Przyklaskujcie przed sędziwym Arcykapłanem wyciągającym ramiona do nieba, a huk dziać rozległ się znów po Hanielowych polach; potem zaś pełne zapału okrzyki pozdrowiały Papieża. Pius IX zwiędział jeszcze namioty, do których wstępował, równie jak szpital, gdzie leżało 40 chorych wojskowych, których pokrzepiał słowem i cieszył się z ich powstawaniem. Chciał też obejrzeć oboz wspaniałą i wdział dla przepatrzenia się ożdobom, na które różne bronie sadziły się w zawody, trofeum, łukom tryumfalnym, okolicznościowym napisom, chorągwiom, splotom i festonom z kwieciami i zieleni rozwiezionym wśród białych namiotów. Wojsko, a mianowicie zuwi, z których druga Brygada niemiecka, w której skład, okazują niemierny zapał dla Papieża. Opuszczając oboz, zatrzymali się jeszcze chwile w Rocca di Papa, a ztamtąd udał się na obiad do Grottaferrata do klasztoru Bazylianów greckich, gdzie 60 osób zasiadło z nim do stołu. W tej liczbie znajdowali się generał Kanzer, dowódca wyższej rangi, kardynałowie Mattei, De Luca, Clarelli i Borromeo, hr. Sartiges itd. Niezapominając o wojsku, Ojciec święty kazal rozdać wszystkim żołnierzom po butelce wina i po parze cygar. — Pod wieczór wrócił do Rzymu.

Muszę wam donieść smutną wiadomość, iż przytułek w Trinita di Pellegriani tak łaskawie, i szezodroliwie przez Piusa IX otwarty przed kilkoma laty dla tysięcy naszych wygnanów i wychodźców (dla uniknięcia wszelkiej dwuznaczności, ilekroć wspominam o naszych kapłanach, wychodźcach, mówię jedynie o tych, co kraj opuścili skutkiem ostatniego powstania i świeżych prześladowań moskiewskich), przytułek ten, powiadam, zamknięty zniemka został, tak iż kilku kleryków zbiegłych swiędo do Rzymu, jako do najdroższej sercem polskim i kapłańskim przystani, znalazł nie może schronienia i znajduje się niestety w najopłakawszym stanie. Ze zwinieniem przytułku w Trinita, deskę zbawienia duchowieństwu naszemu wyrwany z rąk i oddano niejako naszym tłumaczy na łaskę stałe tu zamieszkałych księży. Jednakowoż zwinienie tego nie należy przypisywać niechęci Ojca świętego, ale raczej zabiegom, którym uległ i których usłuchał.

Kursa telegraficzne giełdowe.

Berlin, 22 sierpnia 1868. (Edward Mamrotz.)

Powierz:	Giełda walc. spokoj.		Giełda walc. spokoj.	
Zyto: niezmiern.	Pruska poł. 4 1/2%	95%	Pruska poł. 4 1/2%	95%
Sierpień..... 54 1/2	54 1/2	103 1/2	54 1/2	103 1/2
Wrzes-paźdz..... 52 1/2	52 1/2	89 3/4	52 1/2	89 3/4
Kwiecień-maj..... 49 1/2	50	85 1/2	49 1/2	85 1/2
Spiryty: stare.				
Sierp.-wrzes..... 18 1/2	18 1/2	83 1/2	18 1/2	83 1/2
Wrzes-paźdz..... 18 1/2	18 1/2	74 1/2	18 1/2	74 1/2
Kwiec-maj..... 17 1/2	17 1/2	65 1/2	17 1/2	65 1/2
0lej rzep. wrz-paź..... 9 1/2	9 1/2	114 1/2	9 1/2	114 1/2
Kwiec-maj..... 9 1/2	9 1/2	82 1/2	9 1/2	82 1/2
Owies: wrzes-paź..... 31 1/2	31 1/2	52	31 1/2	52
Wypow. żyta..... 4000	1000	77 1/2	4000	77 1/2
Wypow. spiryt..... 10000	4000		10000	

Szczecin, 22 sierpnia 1868. (Maruse i Mass.)

Pszonca: ospale.	0lej rzepkowy spokoj.	0lej rzepkowy spokoj.
Sierpień..... 80	Wrzes-paźdz..... 9 1/2	9 1/2
Wrzes-paźdz..... 72	Kwiec-maj 1869..... 9 1/2	9 1/2
Na wiosnę 1869..... 68 1/2	0kwita spokoj.	
Zyto spokoj.	Sierp..... 18 1/2	18 1/2
Sierp..... 52 1/2	Wrzes-paźdz..... 17 1/2	17 1/2
Wrzes-paźdz..... 52	Na wiosnę 1869..... 17 1/2	17 1/2
Na wiosnę..... 49		

Telegramy.

Królowiec, 21 sierpnia. Rejencya tutejsza, spowodowana wybuchnięciem zarazy na bydło, która się o trzy mile od granicy pokazała, nakazała zamknięcie granicy wzdłuż prusko-polskiej strony w powiatach szczytnieńskim i midborskim.

Tryest, 21 sierpnia. Przybyły tu dzisiaj w południe z wschodnio-indyjską pocztą zamorską parowiec Lloyda „Aquila Imperiale” przyniósł wiadomości z Hongkongu z dnia 10, z Singapore z dnia 18, z Kalkuty z dnia 23 a z Bombaju z dnia 28 m. Według nadeszłych z Japonii doniesień obrany został młody japoński książę Kamesaroboto tajkunem a p. Stabachi ma być w krótko zamianowany ministrem spraw zagranicznych. — Z Chin donoszą, że generał Tschingha mianowany został naczelnym dowódcą armii północnej. — Emir Buchary przyjął wszystkie propozycje rządu rosyjskiego z wyjątkiem wybudowania rosyjskiego fortu w Buchary.

Bordeaux, 21 sierpnia. Tutejszy budowniczy okrętów L. Arman ogłosił bankructwo.

Kopenhaga, 21 sierpnia. Radca stanu p. Ley i inspektor policyjny pan Hertz przybyli tu wczoraj z Berlina z resztującym długiem księstw, 23 miliony wyszycy.

London, 21 sierpnia. O godzinie 1 w nocy spotkał się pod Llandulas pociąg osobowy, napełniony podróżnymi, udającymi się do Irlandyi, na linii kolei żelaznej Chester-Holyhead z pociągiem towarowym, napełnionym olejem skalnym. Lokomotywa z buforami i 3 wagony pierwszej klasy do szczytu zgruchotały i przez olśniewający, który się zajął ogniem, spalone zostały. Dwadzieścia i trzy osoby straciły życie; ciała ich do niepoznania spalone wystawiono w trumnach w kościele w Abergale. Lord i lady Farnham znajdują się pomiędzy zmarłymi. Maszyniści są pokaleczeni.

London, 21 sierpnia. Świeższe telegramy donoszą o nieszczęściu na kolei żelaznej linii Chester-Holyhead, iż większa, niż pierwotnie doniesiono, liczba podróżnych pokaleczona, a palacz zabity został. Olej skalny eksplodował przy podpaleniu w lokomotywie. Książę Abercorn lord Jerzy Hamilton, którzy znajdowali się w pociągu osobowym, uratowani zostali. — Co do liczby zabitych nie zgadzają się telegramy; podania ich chwyciły się między 10 a 29. — Zrządząca przez pożar pałacu Nordthumberland-house szkód oceniają na 20,000 funt. szt.; jest nadzieja, iż wiele kosztownych utworów sztuki będzie można jeszcze zrehabilitować. — Lord Napier Magdalski powrócił tu z pod Chalons.

Waszyngton, 11 sierpnia. (Parowcem „Scotia”). Sejm prawodawczy stanu Louisiana ogłosił każde bez zezwolenia gubernatora przedsięwzięcie uorganizowanie wojsk za zbrodnią kryminalną. — Minister wojny polecił dowódcy w Louisiane, aby wpięć żądał telegrafem instrukcji prezydenta, zanim dla utrzymania porządku publicznego użyje siły zbrojnej. — Przeciwna unii konwencya w Halifax chce, aby przeciw połączeniu się z konfederacją oparto się w sposób, prawami dozwoły.

Paryż, 22 sierpnia. Do Gazette de France donosi korespondencya z Lucerny, że angielscy urzędnicy policyjni aresztowali w śródmieściu, który przybył w zamiarze wykonania zamachu na królową angielską.

Uroczystość w Rappersvyl.

(Ciąg dalszy.)

Zurych, 19 sierpnia.

Po świetnej przemowie pana Saxera zabiera głos szanowny profesor Kinkel: (przemawia po niemiecku) „Nie jestem wysłanym od nikogo, w niczyim imieniu nie przemawiam, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdaniami rządów, a nie ludów! — Jako dowód na to niechaj posłuży rok 1848, w którego programie wyswobodzenie Polski nie na ostatniem postawiono miejscu; w roku 1848 i 1849 wszyscy tak wy jak i my staliśmy jako jeden kąt, staliśmy nie przemawiając, jak tylko od siebie, bom wygnany z kraju, wygnany z mej ojczyzny ziemi; a jeśli zapycacie, pocóż tedy i dla czego z tego tu chęć przemawiać miejsca, to odpowiem, dla tego, że chcę potwierdzić to, — z tego miejsca, panowie, potwierdzić chcę, że wszystkie zarzuty jakie tu robiono Niemcom, są prawdziwe. To, co jeden z poprzednich mówców zarzucał mojemu ludowi, zupełna jest prawda, ale tyczy ona moją zdan